

ENTREVISTA

“El club té el projecte d'arribar a l'OK Lliga”

Text: Eduard Rodríguez

L'Hoquei Sant Just continua creixent amb el seu procés d'aprenentatge a l'OK Lliga Plata. En un grup difícil, en el qual conviu amb els quatre equips (CE Vendrell, PAS Alcoi, PHC Sant Cugat i CP Alcobendas) que la temporada passada competien a l'OK Lliga, ha acabat la primera volta en una meritòria sisena posició.

Amb 18 punts en 11 partits, l'equip dirigit per Ferran Pujalte es troba a sis del segon -el Shum Frit-Ravich- i a 10 del primer -el CE Vendrell. Compta, a més, amb una de les millors defenses, com ho demostra el fet que cap equip del seu grup hagi encaixat menys dels 24 del Sant Just, i ha convertit La Bonaigua en un fortí: quatre victòries, un empat i una sola derrota. Hem parlat amb l'entrenador santjustenc per analitzar el moment que viu l'equip.

S'acaba la primera volta i l'equip és sisè, com el veus?

L'equip està fent-se un lloc en la categoria. S'hi està adaptant, perquè és nova per a tots. Però realment, després de mitja volta, si estem en aquesta posició és perquè és merescuda. Al final, els rivals et posen al teu lloc. No estem còmodes, hi ha coses a millorar, però també entenem que és l'evolució pròpia de l'equip. Hi ha jugadors que tenen una experiència superior i altres que no, que venen de categories de més avall, i tot això necessita un temps. Aquesta competició és molt curta i ens hi hem d'adaptar de pressa.

Després d'un molt bon inici, amb quatre victòries i dos empats en les primeres set jornades, l'equip només ha sumat un triomf en les últimes quatre? Et preocupa?

Aquesta categoria enganya una mica. Estem en un grup, el Sur, que recull els quatre equips que van baixar l'any passat a l'OK Lliga. Això demostra que és un grup fort, amb plantilles amb experiència i amb un altre ritme de

competició. I això, evidentment, passa factura. Els resultats no em preocupen tant. El que sí que em preocupa és l'evolució de l'equip. Els resultats no sempre marquen l'evolució de l'equip.

Creus que l'evolució està sent bona?

Soc un entrenador exigent, i per tant no estic content. Podem fer les coses millor. Hi ha un punt de saber competir en aquesta categoria que ens està costant. És una competició amb un ritme físic molt alt, molt contacte, molta permissivitat, etc. Això ens està costant i és el que hem de guanyar.

Creus que aquesta pot ser una de les causes que a l'equip li estigui costant tant treure els resultats fora de casa? Què creus que us falta?

L'arbitratge està molt condicionat per moltes coses, i una és el lloc. Hi ha pistes on es fa difícil competir i un fa el que pot, mentre que a casa això afecta menys. Nosaltres sempre analitzem els partits i veiem com podem millorar tàcticament, però hi ha un punt que ja no depèn de nosaltres. I això és una cosa en la qual tots els entrenadors coincidim. En ser una categoria tan física, de contacte, els arbitres tendeixen a ser més permissius amb els de casa que amb els de fora. Sant Just, a més, és un equip que encara s'ha de fer un nom.

“ ELS RESULTATS NO
SEMPRE MARQUEN
L'EVOLUCIÓ DE L'EQUIP ”

El HC Sant Just liderat pel Ferran Pujalte celebra l'ascens a OK Plata. Foto de Maria del Mar Pujalte.

Esteu demostrant ser un dels millors equips defensius del campionat –en finalitzar la primera volta el Sant Just era el que menys gols havia encaixat, amb 24 en 11 partits. Vols un equip que creixi a partir de la solidesa defensiva?

Nosaltres proposem un joc ofensiu. De fet, nosaltres entrenem en un 95% l'atac i molt poc la defensa. Per tant, no ens basem en la defensa, però sabem que l'hem de cuidar. Avui en dia l'hoquei és un esport que va molt de transicions, i en aquest sentit hem de ser bons en accions de tensió, accions no previstes, etc.

Ja fa uns quants anys que estàs al club. Què va fer que tu, una persona que ho ha guanyat tot en el món de l'hoquei, et plantegeassis unir-te a aquest projecte? Sempre he procurat ajudar, en formació d'entrenadors, a instaurar un model de joc, etc. Després, és veritat que l'any passat, en canviar d'entrenador a mitja temporada, vaig agafar l'equip augmentant la meua responsabilitat. Després vam aconseguir pujar de categoria, en una temporada que pensàvem que seria més per créixer, per treure el cap, perquè els més joves aprenguessin. Hi ha molta gent que està fent les coses bé dins del club.

“ SEMPRE HE PROCURAT AJUDAR EL CLUB ”

On creus que pot estar el límit d'aquest projecte?

El club té -tenim- el projecte d'arribar a l'OK Lliga i de créixer com a club. Al final, la part esportiva sempre manarà, però això és esport i depèn de moltes circumstàncies. A vegades fas un equip per pujar i no ho aconsegueixes i a vegades passa el contrari, i per això s'ha de saber separar les coses. Jo crec que pel que fa a organització i potència de club es tenen les idees molt clares i es treballa bé. A nivell de base, dels més petits, també anem creixent. En línies generals, el club està creixent a marxes enormes.

Quin valor li doneu a aquesta formació dels més joves?

Nosaltres, com a club, volem crear jugadors sòlids, oberts, creatius, que dominin totes les facetes del joc. I l'objectiu final és que els equips superiors que competeixin al màxim nivell els formin aquest tipus de jugadors.

Per acabar, què significa per a tu que el teu fill jugui i sigui important en el teu equip?

És una alegria. Són molts moments -de viatge, després d'un partit, etc.- amb el teu fill en l'esport que t'agrada i és una satisfacció. Jo lluito també per desvincular-me'n, perquè en el fons ell ha de fer el seu camí i pot semblar que la meua presència sigui com una protecció envers ell. Crec que no és així, que mirem de tenir una relació justa en aquest sentit, però evidentment aquesta relació té una data de caducitat. En època de formació està molt bé, però en la competició ja ha d'haver-hi una desvinculació progressiva. Però sí, és una alegria veure com ha crescut els darrers anys i com competeix en una categoria tan exigent. ♦